

Några anmärkningar vid en resa genom Jämtland, samt
en del af Norrige 1819. af L. L. Lefstradius.

Med gifven anledning af Rector Backman på
Eriksen, företog jag en resa 1819 genom Jämtland, samt
de medelsta Provincierna af Norrige. Andamålet med
denna resa var, att insamlas så väl Svenska som Norriska
Fjällörter så mycket, som min lilla Botaniska Kan-
nedom och knappa omständigheter kunde möjliggöra.

Plan till denna resa var sålunda anställd: 1^{ma} ämnade jag vid min resa genom Jämtland³ ha och där göra några Excursioner, Och sedermera begifva mig öfver till Norrige. 2^{de} vid framkomsten till Norrige, borde resan fortsättas norrut längt efter Sewäsen, samt vid förefallande omständigheter äfven söka någon uppmärksamhet på Norriska Skogsdjurka. 3^{de} sedan jag kun-
nit komma mitt emot min hemort Piteå lappmark, skulle resan afbrytas tvän öfver Fjällöggen, samt full-
bordas vid ankomsten till min fäderneort.

Resan anträdde i frän Herne³ den 6 Junii.
Jag hade den lyckan, att genom någon väns recom-

mundation, så njuta fri skjut ³ ända till Erösön,
i följe med Proviant-Transport, som framkaffades
med skrotskjut till Erösö nöjesplats. Innan afresan
skedde ifrån Herrgård², hade jag redan mottagit Exemplar
af värens förfäling (*Primula Veris*), *Cardamine Petrea Apple*
nium *Trichomanes*, *Ruta muraria* m. fl.

Den 14 Junii, skedde ankomsten till Erösön². Denna ö
tyckes skilja sig från del Subalguna af Vesterbottens Lapp
marker derigenom, att den samte en mängd sällrare² afven
hysar många sydligare innerväxlar. Under Excursioner till
ätskilliga kupper af nämnde ö, insamlades alla de då i första
ses i blomma varande örter, af hvilka de sällsyntare fortina
al namnas. *Ophrys myodes* samt *corallorhiza*, *Orebus*
Vernus, *Lonicera Lythneum*, *Ribes Alpinum* & *Rubrum*,
Ajuga Pyramidalis, *Convallaria Majalis*, *Lathyrus Pa*
terpis, *Lothus corniculatus* och *Satyrion viride* voro all-
männa på hårdvallangar. *Plantago media*, *Polygala amara*,
Potentilla anserina, *Trifolium Pratense*, *Veronica Serpylli-*
folia, samt *viola canina*, voro afven ymniga på Torra fjäl-
len. *Primula Veris*, *Larinsja*, *fricla*, samt *viola* ~~canina~~
träffades allmänna omkring Kungs gård. *Geranium*
Robertianum, *Convallaria Polygonatum*, *Potentilla argentea*
samt *Saxifraga* ~~Robertianum~~ voro att finna på Önsberget.
Lupilago frigida jämte *Scirpus ferrugineus* träffades på
en myra nufanför på Hockes ägor.

Cardamine Amara, *Veronica Beccabunga*, *Triglochin Palu*
ste vilade sig ej sällan på fjällen. Ätskilliga andra växter voro
icke sällsynta, som: *Asparagus Alpinus*, *Juncus Inglumis myri-*
ca gale, *Orehis latifolia*, *Stellaria nemorum*, *Satyrion nigra*,
Salix glauca, *Eriophorum Alpinum*, *Polemonium Caruleum*
Acronitum, *Napellus*, & *Septemlobus*, *Larices Divica*, *Chordorhi-*
za, *Paniculata*, *limosa*, *globularis*, *digitata*, *Dalyscons* m. fl.

Genom en viss Studerandes värdelöshet, hade em mig till
hörig, Kappfäkt blifvit lemnad i Torra på en gästgärd,
quid i Torps socken i Medelpad ungefärligen 10 mil nor om Erös-
ön. I anledning deraf var jag tvungen, att göra en refatete
bakas, för att afhämta den samma. Efter ätte dagars viffande
på Erösön, antäddes den samte refan till fots den 20 Junii.
Jag styrde men kofa åt Jödra fisan af Högstön, samt kom på
första dagen till Sunne ett ibland de första pastorat i Jämt
land. Derifrån författes refan den 21 till Öviken. Under vägen
träffades *anhrus ovata* i långt ifrån Sunne Prestegård. Vidare
på Jödra fisan af Högstön i långt ifrån Öviken märktes
anhrus cordata, af hvilken siffnande jag afven sett Exemplar
på Erösön. Den 22 Junii gjordes några Excursioner omkring
Öviken, tvarest ibland annat afven *Carex atrata*, och *Pin-*
us Trifidus voro till finnandes. Samma dag författes refan
till en by, som är belägen gult emot Höfverberget.
Den 23 följde jag tätt inunder Höfverbergets Södra sida, två
rest idom mycket annat afven hämtades *aspidium montanum*.
Det är ett medelmättigt Högstön, och kan efter min tanke sam-
föras samman i Quickvik.

Handelsreis hade jag den kommit i sällskap med en Magister
Lagergren. Som var stund på vägen till Hafsverö. Som dans
vägen, dockades lärer vara mindre god, så togo vi en gene
re väg tvärs igenom Skogsmarken till Leds, samt framkom
me efter 2^{de} dagars marchering. Emellan Berg och Haf
verö träffades Orchis Bifolia, Hafsverö jorden ligger
nä gränsen af Jämtland, Hedningland och medelbygd.

Den andra Julii anträdde resan till Norrige, och Rektor
Backman gjorde mig sällskap till Jaa Elfrum. Hippuris vulga-
ris samt myosotis palustris visade sig på fuktiga ställen på
båda sidor om Landsvägen. Gentiana nivalis och Campanula
läts öfren visa sig ej långt ifrån Rörön. Den ^{torra} ~~fuktiga~~ hade jag
äfven sett ej långt ifrån Torp i Medelgrad.
Den 14 de Julii fortsattes resan ifrån Jaa Elfrum till
Aggö gästgivare gård. under vägen träffades vid en källa Epi-
lobium alpinum, fontanum, Stellaria Virginica, Nemorum.

Ärby diggar till invid solen af Åre skutan. Den har utspjadt till
Jorden öfver Åre Spå, närliggande af solen, en lagre af sträckor
hög fram, som af inbyggarna i denna trakten kallas Rottfjället. I
väster flyggas den äfven från vegetationerna af ett betydligt
fjell, kallat Rottfjället. Denna ort tyckes således af naturen vara
väl bebyggad. Knappt var jag framkommen till Åre, för än jag,
efter att hafva betingat mig mat och kläddrum för några dagar, gjorde
den min första excursion upp åt Åre skutan. Jag hade likväl ej kom-
ma längre den dagen än till den delen af Bergel, som kallas Sott-
hammeln. Det vore en onödig sak, att här uppräknat de rari-
teter, som ^{var} här insamlades. Det är nog af, att hafva nämnt, att trakten
här omkring, stämde alldeles öfverens med dylika fjell baser i
Lappmarken; hvarför den äfven tyfste alla de växter, som van-
ligtvis plåga finnas växande i de Subalpina delarna af Lappmar-
ken. Juncus Capaneus växte sig under Sotthammeln; dock
som det syntes ej i någon myskhet myskhet. Asragalus
Proboidea växte där äfven ända till mans hög.

Den därefter, som var den 6 Juli, gjorde jag en utförd öre-
dition öfver all den egentliga Skutan, hvarvid jag tog vägen efter
den elst, som ligger emellan Sägge Gumbarna. En liten, genom
denna dalen, ifrån fjället nedför lände Bach, erbjuder sedan
på sina gränder otäckliga rara fjellörter. Uppstigandet på Ber-
get ifrån denna sida är oerhoffagligen mödosamt; men ja kan
man ook med skäl säga, att det lonar mödan.

Sedan jag bestigit öfrasta toppen, såmt sett mig väl omkring, åter
vände jag till mitt Loge, lastad med många goda saker.

J anseende till höjden, kan alldrig Areskutan komma;
jämförelse med de högre fjällbergen; men såsom ett enskilt berg
beträktat, hvaraf nästan en Tjälj del är beväxten med skog både
gran och Björk, blifver det bland de märkvärdigaste i Norden.

Sjelfva Benämningen af Bergel föregifva kringliggande åboer
skola härleda sig derifrån, att Noach vid förbigående, lemnad ef-
ter sig en av af Arken på detta Berg, att det derfor blifvit kalladt
Areskutan; emedan formen deraf liknar kölen af en Skuta (Skepp).

Uppå Morviken (Äreby) till Toppen af den så kallade Sott-
Hummeln, ansåg ej bora vara längre än en fjörddel; då man dervid
kan anmärka, att Toppen af SottHummeln var fullkomligt full,
och deremot väfste ett härligt korn vid foten af den samma. man
sade, att god arbräast kunde chällas der, så ofta den kunde er-
hållas på andra ställen i Jammland, ^{med} ~~utan~~ antag af frost, hvarofver
inbyggarna Hundom Klagade.

Den 7de gjorde jag en resa till mullspillet, som ligger i Vester ifrån
Areskutan. Hela trakten deromkring var alldeles steril; ^{att} ~~der~~ fanns
nästan ingen af de växter, som funnos på Areskutan.

Vid morviken uphöra redan alla Gästgästrane gårdar, så att
en resande kan blifva illa belåten vid vissa tider af året; eme-
dan det är ingen viss ordning med Skjutten. Mitt värdsfolk var
ganska välvilligt. Ugenom deras ålgård fick jag väl häst, dock
utan Karra, så att jag vid afresan ifrån Morviken, som skedd den
8 Juli, måtte låta klöja mina jakor, men gå slf.
vid ankomsten till Dufve, funnos inga hästar hemma hemma
hvarfor jag måste vänta på hästar ända till följande dagen.

Under det jag gick och besåg trakten, märkte jag några Exemplar
af Primula striata, som frambrängt sig ända dit öfr samt ophrag
Corallorhiza. På norra sidan om gårdarna ligger en hög backe, hvar
på Svenskarna Tre gånger bygg en fästning, hvilken dock blifvit af
northerna lika många gånger utgifven.

Den 9 Juli gick jag andeligen häst, samt en flicka till Skjut-
bonde, som var så förmän, att hon bestod sig skräpfullt häst med
Javel, då jag deremot måtte antingen gå, eller köpa detta ofruans-
de klöjade jakerna. Uppå Dufve vidtog redan den nya Landsvä-
gen, som håller på att byggas till norrif. emellan Dufve och Stall
hjernspugan möttes ett sund, som annu inte var bebyggt med bro; ej heller
fanns där någon åbo tvärken till höger eller vänster, och således inte
heller någon båt. till all lycka träffades några bönder, som voro
sysselsatta med att flytta timmer, till en bro, tvärmed sundet fram
deles borde beläggas. Den hjälpte mig öfver sundet, men lemna
de mig på stranden, samt gafro mig det rådet, att lemna mina
jakor på stranden, och själv besöka mig till Byen, för att derifrån
låta med häst hämta mina jakor.

Den Hella Lidenfkan var redan återvänd med sina hästar ifrån
öftra ^{stranden} ~~stranden~~ af Ufven, då jag annu stod rådlös på den östra. Jag
förstekte om jag ej kunde bära mina jakor self, men den oförlägsna
tyngden hindrade mig från detta företag. Jag var tvungen, att lem-
na dem, samt gå fram till byn; men när jag gått ett litet stycke
mötte jag trevne hästar, som gingo i bel. samt ett stycke längre fram
en bonde, som höll på att arbeta med vägen. På erhållen underrät-
telse, att det voro hans hästar, som gingo i bel, anhöll jag, att han
måtte hämta mina jakor, samt skjuta dem till Byen; hvilket han
lofvade, dock inte för, än längre in på aftonen; tyfande han, "Du
hinner ändå ej längre än till Byen i dag?"

Jag begynte emellertid, att Spräcka med Gubben, twarna' hana Brödmie-
tiet mjölk och kött af sin matgärk. Jag beqvämade mig efter Gub-
bens önskan, samt tog efter flutad mältie, en Spade, och började trill
på honom; hans arbete. Det verkade på mycket, att Gubben uke
allenaft lät hämta jakorna till byn utan, effren lofvade mig, att
följande dagen lägga dem på hans hästar, som voro bestämda att skrid
ja någon Proviant för manskapet, som voro sysselsatte med vägen.

Den 10 Juli skedde resan ifrån Stalhjornstugan till Skarstugan.
man framskaffade Proviant samt diverse saker på prä' fladan hela
3 a 4 mil Af trätt på Hästar var jag tvungen, att uppehålla
mig i Skarstugan en dag. Denna Trä, som är den öfversta i Jamtland
af den trakten, är belägen nära skagbrytningen. Där växer uke
gäd; men angur simmas där tillräckligt. Dörbi denna Trä resa
både Norrkar och jämtar på vä' om sommaren, som om
vinteren. Inbyggarna i Skarstugan äro berättigade
att uppebara en kanna Korn af tavar och en bonde afver
hela Jamtland, emot den förbindelsen, att hålla husman samt
Hästfoder för alla dem af jämtarna, som resa där vägen.

Man hade kunnit år 1819 med den nya landvägen anda
till en half mil nära Skarstugan. Den tyckes väl vara behöf-
tig, och kommer att i någon mån befärdiga handelen; men dess
förhördigande kostar anseliga Penningssumman.

Den 11 Juli ankommo några resande el. Sköphälare ifrån Norrige.
Jag betingade mig skjut med deras skjutbonden, samt reste
om natten ifrån Skarstugan till Duhl, hvilken väg man rekna' vara
3 mil lång. Genast vid ankomsten till denna dal, helsades jag af
Södlantane orter. Sjelfva den egentliga fjellryggen ifrån den ene
Krogn till den andra kan vara en mil bred.

Då man riden kunnit till gräsen af Norrige, samt är på vägen att
lämna ett land, som man engang besökt, men måhända alldrig kom-
mer till, vore det tillbörligt, att stanna vända sig om, och göra några
reflexiones öfver dess innevägnare och dess seder.

Dordmänen i Jamtland är i allmänhet beqväm, dock uke Steril.
dandlet genomskuret af Elvar, och sprid i synnerhet är beaktat omkring
Korpen rätt intagande. Åkerbruket idkas, och dandlet producerar såd
till inbyggarnas behof. Man pågas att Åkerbruket lider derigenom, att
nästan hvar bonde är tillika Körsman. Bonderna göra nästan alla rot-
vintran, reser öfver af Norrige uphålla der fiskt, samt andra varor,
samt förflytta dem förmera uti öfverliga Provinses. Genom sådane
handels reser utmarglad deras hästar, samt göras ofskickligt till Åker-
bruket om sommarleden.

Bönderna äro enkla och folket ökonfiskt. Folket fiskar, raffel, arbet
samt, förskott med fri sk. i synnerhet Gubbarna med sitt hvita Skagg, äro
en prydnad för detta land. Kläderna bibehålla sin gamla form. Där brukas
alldrig lifklädnings af frankimner bland lägre ståndet. Karlarna nyttja
både om höglida dagar, samt ortdagar, sina gråa walmar jakor, och
korta knäbyxor merendels af Skinn.

Vid Duhl den första byn på Norrka sidan, möttes jag redan af Svä-
riheten med Norrka myntet. Det var med förskil, som der mitt i far-
vägen liggande skjutbonden kunde formas att emottaga franska Sedlar.
Det vore nödigt, att namna titel mera om myntet.
Deras mynt delas i: Riksdaler, Schillingar, och Ort. för längre tid till backa
brukades en sedel kallad Riksbanksdaler, som skall ifrån Örtian hafva
varit lika med 5 ort i Självmynt, men dess värde var i Sedlarna under
något mindre till 18 1/2. Då uprättades en ny Banque i Sönd-
hjem, twarifrån sedlar utkommo ifrån 1 till 100 R. R. Specie.
Kvar och en sådan Specie innehöll 5 ort S. m. och twar
ort var lika med 1/2 Schillingar. En Schilling dantke värderades lika
med 1/2 Schilling i prentet mynt f. m. c. Sålunda svarade en ort emot
1/2 Schillingar B. c., eller 18 1/2 R. R. efter värd mynt; hvilket, om de

erhöllas i Rapparmynd. gillades och emottogs af Norrkärna som
varande emol on ort; men ville man betala dem fulla, måste man
ordägga 39/5 för hvar ort.

När man nu bestämmer att skiffen för en mil betalades med en
ort, samt tillägger 4 Sk. af Gållgäfvaren, som bebådar den skiffen
da om restandes ankomst, 40 för karren för hvar mil, hvilket
tillsammans ger 4 ort, och 8 Schillingar; ja skulle hvar mil
komma att kosta 42⁰ 5 i svensk mynd.

Vill man åter resa Sörvåg, som det gifves ingen annan
väg ifrån Nummedalen Norr, ja måste man betala 80/5 af
hvar röddare, mer till, naturligen ligger skiffen med mindre, än
tränne röddare. Lagg här till 8 Schillingar för bålen, så kommer
hvar mil iöfver att kosta 48 Schillingar i dansk mynd. Det gör
Svensk mynd 1 R⁰, och 16 Schillingar.

Om morgonen 1⁴ juli begaf jag mig ifrån Kuhl till Endahl, en by,
som är belägen 3 mil ifrån Kuhl. Nära Endahl ligger ett högt emol
Söder sluttande berg, som ej hade något nytt namn. Det tyktes vara af
bränd för några år tillha, men utgjorde nu en den angenämaske vatten
för boleniffen, utom alla andra spåna saker träffades det. Saxifraga
Coleydon, vicia Sylvatica, Poa Swetica, Stachys Sylvatica, Sedum
laria, Nodosa, Hypericum montanum, Eulobium Montanum m. fl.

Öfver hela bergat växte smultron i stora ymnighet, hvaraf jag så sa
mycket som behögades, och om jag haft något att plöcka etc,
hade jag varit kunnat insamla en par kamrar.

Den 14 begaf jag mig ifrån Endahl. Här vidtager vi nedan dand
väg, hvarvid man således kan göra den anmärkningen, att ifrån by
än af dandvägen i Norr till början af dandvägen i Jamshamn, är
det ungefärligen 6 mil, hvilken sträcka är nu alldeles obelagd
obanad väg. På ungefärligen en och 1/2 mils afstånd från Endahl
närmaste kyrka vara belagor, samt Profegård, hvaraf då för tillä
deriderade en Profsten Brandt.

man beskref för mig denna Herr, som en gästfri och välvillig
man, hvarfor jag beslöt, att göra min uppvaktning hos honom,
sodan dender kunde gifva mig goda råd, huru jag kunde bekväm
sigt företaga min resa o. f. v. Vid min ankomst anhöll jag under
dägnigt, att få botaniscera på hans ägor, hvaraf han svarade mig,
att det finnes samma blommor framför mig, som på hans ägor,
som på vägenade min skutsbonde, att skicka mig längre fram.
Att inte alldeles förklara Profsten Brandt, för jag hvarna
att han gaf mig en malkid mat, samt skänkte mig en Specie
R⁰, som jag afstundade att växla af honom mot svenska Peningar.

Snart blef jag således derifrån Expedibrad, samt framkom
samma afton till en by som kallas Åre. Ifrån denna by
kan man resa Sörvåg till Trondhjem. man kan äfven resa land
vägen ja vill föderut som norrut.

Vid framkomsten till denna by, började jag öfverlagga, huru
jag borde ställa min resa. Jag hade så mycket saker med mig,
att det ej var möjligt, att bara den enstämman, att laga skiffen blef
ne för kossam. ty sådant försärande skulle snart hafva sprängt min
lilla Bänge. Jag förslog således tvorne förslaget, hvaraf ett
rå borde väljas. det ena var att resa till Trondhjem för att
derifrån direkt begifva Sörvåg till Nordland. Det andra var det,
att köpa mig en liten vagn, på honom lägga mina saker, samt
marchera så långt som vägen repte. Det sedane var i synner
het smickande i Botanisk hänseende.

Andeligen beslöt jag att resa till Trondhjem. I färdan afse
de talade jag med en Skeppare, som snart vore färdig, att afse, att
ja följa med honom till Trondhjem. Han lofvade mig det, samt lofvade
äfvn att han skulle säga mig till när han vore färdig (Clar).

Seke desto mindre jaglade han från mig om gulten, samt hvar
före jag var nödpåkl, att resa landvägen till Trondhjem.

Den 16 juli skulde resan ifrån Åre till Sörvåg en liten
obetydlig stas. Genom en beskuggig Diftmåstas Svan Gens,

Under allt detta tyktes jag äfven vara oförgefliden af Heran,
som annars var min trost i sorgliga tider. Statice armeria, och Erica
Schulze voro de enda af dessa barn, som hjälpte mig.

Andeligen ymnadkom jag den första augusti till Saväcker, ett
Ställe, som ligger på gränsen af Västmanland i Solftad socken. Här
kom prästen att stanna för någon tid, hvarför äfven jag var nödsak-
kad, att göra det samma. Sjäklighvis räknade jag ute Prästen
Haran den bästa en god och gästfri man.

De kalla begun och de ned. Hvarvet lorrade fallande rullar
iska sig här, uti en respektabel gestalt. Här uti ett Berg, som ligger
nä norra sidan om Saväcker inflyttades, Gnaphalium supinum, Sorra
tula alpina, Carex saxatilis, Hieracium alpinum, Aspidium ore-
opteris, Epilobium alpinum m. fl. Onoclea corona samt der äfven
myckenhet, Phalaris Arundinacea.

En Handelsman stalin ankom denna tiden ifrån sin hemort
Lofön, för att hämta vid till sitt behöf; emedan de, som bo uti Skärpär,
därna, måste hämta vid i ett mit innifrån landet. Med honom begaf
jag mig den 7 Augusti till Lofön. Vi seglade under vägen förbi
Alsta. Hög sate för Kristkopen i Nordland.

Ifrån Lofön räknade man i mit till Vefsen, hvilken socken ligg-
er mitt emot Sorfelet; i Umeå dagsmark, samt i mit till Chan,
som ligger mitt emot Skriplog; i Piteå Lappmark.

Äf brist på norska myntet, måste jag tiga närmaste vägen
till Vefsen. Jag begaf mig således ifrån Lofön den 11 Augusti,
samt framkom ej förr än om natten till Vefsen. Skjutsen för den
na väg kostade sam i 20 Species eller 10 plåtar efter vart om-
kast.

Jag kom att fara in hos en Landman, som ingalunda trodde
att jag vore en rättkaffens människa, det var med möda
han kunde dösa mitt Papp, klädnell, att öfverföra språket, och
rade alls för illa i öronen. Smellert blef mig beviljat rum
rum äfven natten. Om morgonen var allt förvandt i vån-
het.

man föresag, att gårdagens förfarande, försakades af mistan
har för en tuf, som vore nyligen undsluppen ifrån någon anstalt.
Här drack man Caffe med Spillkummar och ike i Thikoppar.

Nu gule jag, för att göra min uprvaktning hos
Sökenens ärevordige Pastor. Det var ej öfver 4 tim-
ifrån Länsmans Bopället till prästegården; men af-
skilliga Krokvägar gjorde, att jag ej framkom förr
än eftermiddagen. Herr Pastor hade redan tagit sin
Middagshur som varade en par timmar. Anstäligen fick
jag tilltråde; dock stredde samt det uti på bron. Jag till-
kunnagaf, att jag vore studerande och resande tillika; att
jag onskade få någon underrättelse, vägarne, hvorefter man
kunde resa till Sverrige, samt om det vore någon väg
ifrån Vefsen till Sorfelet; hvarpå jag fick en ganska fö-
ker underrättelse: "Å ja, reis du och frag, der prästen
sitt". Han gjorde nemligen hvarje förmåne en resa öfver
att stället för att hålla Guds tings för lapparna.

Samtal var kort och godt. Jag gjorde min Compliment
och gick till min första vand, hvilken dagen der ef-
ter expedierade mig med resepass. som vore gällande för
hans distrikt. Prästen stedd då tvär öfver ett nås, som
ströcker sig emellan Vefsens och Chanens fjord.

Efter tre dagar resa både till lands och förs framkom
jag till Håvands, samt vidare till Chan och mot Hol-
men. derifrån författas till lands öfver Chanens Elf-
unda till Bilagndet, en by, som ligger vid Elfvon. Här
träffades Lappnar ifrån Skriplog, den så kallade darda
Chatechelen Fjellman m. fl. hvilka ännu flytta

innan kort till franska sidan. Efter en vecka
rastande på Brilagnest anträdde resan i
fästskap med dessa lagrar. och inom 4 dagar
kommo vi till Lofmark, derest då firades Bon
dag. Derifrån fortfattes resan efter Hornafvan
till Arjeplog, dit franskonsten Wedde den 18^{ta}
September.

Resan var nu lyckeligen fulländad; men
ändamålet var icke till fullest vunnit; emedan
mina knappa omständigheter lade på stora
hinder i vägen, att den första rese
planen ej kunde låta sig
göras.